

Сарајево, Босна и Херцеговина

1.1.2013.г.

Стр.: 1+6

ЗА: ЈАВНОСТ простора бивше Југославије

Предмет: (Не)човјечност (да ли само то?) Радомира Смиљанића

Поштовани/а,

У складу са правилима очитовања, а на основу дописа (Е-маила) који сам упутио 16.12.2012.г. (у наставку) предсједнику Удружењу књижевника Србије, госп. Радомиру Андрићу и добијеним одговором (17.12.2012..г.) од уваженог колеге Андрића...**цитат:** *Поштовани господине Хаџиалићу, Академија ИВО АНДРИЋ, којом руководи господин Радомир Смиљанић, делује сасвим независно од Удружења књижевника Србије. Немамо никаквог утицаја на њихове ставове, одлуке и односе са писцима који су наши чланови.*

Жао нам је што је дошло до неспоразума.

С поштовањем,

Радомир Андрић, председник Удружења књижевника Србије“...крај цитата

Достављам и моју реакцију на тај одговор...**цитат:** *Поштовани господине Андрић, Хвала на брзом одговору иако сам претпостављао да ће вам требати више времена обзиром на број фуснота и видео записа који иду у корист чињеницама. Моје очитовање ће бити, како сам и најавио, 1.1.2013.г. јавностима Југоисточне Европе а односи се на више неуваженог господина чије име сам навео у допису. Између осталог и због овога: БХ ЛЕКСИКОН: <http://www.bh-leksikon.ba/index.php?sid=866> , гдје је такођер наведено да сам добитник награде за 2011.г. која ми никада није додјељена. Но, "лав не обраћа пажњу што мачка ради", како ја имам обичај казати када су питању особности ликова као што је наведени неуважени господин, тако да ћу, обзиром да моје Удружење књижевника Србије није дио одбране дигнитета свога члана, Сабахудића Хаџиалића, то морати сам урадити. Неће ми бити ни први, а увјерен сам, ни посљедњи пут.*

"Неспоразум" то никада није ни био. Било је у питању сасвим нешто друго а што ми лијепо васпитање не дозвољава да кажем у оваквом облику комуникације.

Срдачан поздрав,

Сабахудин Хаџиалић "...крај цитата.

И, наравно, методолошки логично питање се поставља: Због чега реакција Сабахудина Хаџиалића на понашање и акте усмјерење према мени од стране Радомира Смиљанића, сада више и (не)уваженог?

Одговор је веома једноставан. Заиста једноставан:

Можда преко овога могу прећи медиокритети које својим начином рада и ангажмана замајава (не)уважени господин Смиљанић, али књижевник који је једини (нажалост!) живи писац са простора бивше Југославије који је члан (Радован ИИИ?) четири Удружења/Друштва писаца (босанског, хрватског, српског и црногорског) то себи не може дозволити.

Због чега или кога?

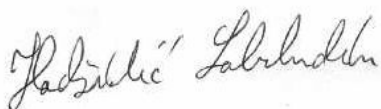
Због своје дјеце.

У наставку вам достављам вам комплетан допис упућен Удружењу књижевника Србије 16.12.2012.г. а са жељом коначног раскринкавања понашања и дјеловања Р.С.

п.с. Ако су чињенице у праву, тим горе по њих (Хегел ли је?): Изјава Академика, професора емеритуса, проф.др. Владимира Премеца 15.11.2012. г. приликом гостовања на ФАЦЕ ТВ, Сарајево, БиХ:
<http://www.youtube.com/watch?v=-KF1ZdM2L4o>

Срдачан поздрав,

Сабахудин Хаџиалић

Сарајево, Босна и Херцеговина

16.12.2012.г.

Стр. 1+4

ЗА: председника Удружења књижевника Србије. Госп. Радомира Андрића
& Управни одбор

Предмет: Писмо Удружењу књижевника Србије - Захтјев за очитовањем

Саби анте портас¹

Поштовани колега Радомире Андрићу, уважени председниче Удружења књижевника Србије, колеге из Управног одбора УКС-а

Обраћам вам се као књижевник чија дјела се налазе у библиотекама широм свијета (медју осталим и New York Public Library²), као писац (са 13 објављених књига у Босни и Херцеговини, Италији, Швајцарској и Француској) о којем пишу еминентна академска имена из свијета³ и универзитетски професори⁴, упоређујући га са неприкосновеним ауторитетима књижевног послања ових простора – Данилом Кишем, Мешом Селимовићем и Ивом Андрићем. Као особност која се налази укљештена унутар Свјетске антологије пјесама о миру у Француској 1999.г. између Бертолда Брехта и Федерица Гарсије Лорце, али и као гл. и одг. уредник два угледна часописа: ДИОГЕН про култура и МахМинус магазина и један од добитника и награде Мајско перо 1987.г.⁵. Такођер и као један од *ворлд рецогнизад* рецензената који је међу малим друштвом одабраних да рецензира страна издања (Антологије) за стране издаваче (УСА, Швајцарска).

Али, обраћам вам се, прије свега, као члан Удружења књижевника Србије са жељом да заштитите дигнитет моје маленкости.

¹ *Онај ко жели бити птицом, мора изградити гнијездо високо на гребену! (С.Х.)*

Инфо и видео:

² <http://catalog.nypl.org/search/a?hadzialic+sabahudin>

³ http://sabahadzi.weebly.com/knjizevnost_literature.html

⁴ <http://sabahadzi.weebly.com/akadeemia-magazine-estonia.html>

⁵ <http://sabahadzi.weebly.com/poetry-awards-anthologies-hadzialic.html>

*Све вам представљам унутар методолошки јасног, конкретног и одговору
стремећег усмјерења....*

Рад(о)мирске приче

Уз посредовање Смиље Павићевић, супруге покојног Светислава А. Павићевића, социолога и естетичара културе, сам почетком 2010.г. упознао и уваженог госп. Радомира Смиљанића. Она ми је предложила да не би било лоше да, по доласку у Београд и приликом већ раније уговореног представљања, гдје сам планиран као промотор и рецензент, романа „Вилиње приче“ покојног Светислава А. Павићевића⁶ 27.4.2010.г. у УКС-у у Београду, договоримо да уважени госп. Смиљанић буде још један, поред већ раније најављених промотора (колеге Витомир Теофиловић⁷ и Андреј Глишић⁸) моје управо тада објављене КЊИЖЕВНЕ ТРИЛОГИЈЕ (март 2010.г.)⁹. Трилогија је рецензирана од стране еминентних књижевних пера из реда босанског, хрватског и српског народа ових простора и чији су саставни дио: књига пјесама, књиге афоризама и књига прича. Приједлог сам прихватио и уважени госп. Смиљанић је веома надахнуто говорио о мојим књигама што се може и послушати на видео запису од 26.4.2010.г. у Кући Ђуре Јакшића(Скадарлија, Београд), рекавши, између осталог, да је пред нама нови, савремени Радоје Домановић, говорећи о опусу мојих кратких прича, што се може и директно видјети и чути из комплетног видео записа од 26.4.2010.г.: <http://vimeo.com/12128869> .

Тада сам изразио захвалност и уваженом госп. Смиљанићу, уз присуство више од 100 поштовалаца мог књижевног дјела у Кући Ђуре Јакшића на Скадарлији тога дана - 26.4.2010.г. Књижевна трилогија је поновно представљена у Србији и 2011.г.¹⁰

Сциле и Хар(адомир)ибде

Скоро годину дана касније, уважени госп. Смиљанић ме је позвао у властити дом и, уз присуство колеге Андреја Глишића (кога је касније и

Инфо и видео:

⁶ <http://vilinjepriče.blogspot.com/> i

<http://www.zikisonweekly.comoj.com/No.97.Home.Naslovna/index.No.97.Page5.htm>)

⁷ <http://teofilovicsabi.blogspot.com/>

⁸ <http://www.zikison-weekly.comoj.com/No.97.Home.Naslovna/index.No.97.Page5.htm>

⁹ <http://knjizevnatrilogija.blogspot.com/>

¹⁰ <http://sabahadzi.weebly.com/srbija-prolje263e-2011.html>

часопис ПОЕТА из Београда цитирао¹¹) обавјестио да сам Лауреат награде „Иво Андрић“ за 2011.г. рекавши ми то као председник жирија за одабир Лауреата за наведену годину.

Но, послије неколико мјесеци сам увидио да ће можда додјела бити и одгођена¹² јер нема довољно средстава за награде.

У потпуности разумијевајући наведену ситуацију због опште рецесије у друштву, упутио сам Е-маил¹³ допис уваженом колеги Смиљанићу гдје сам ЦЦ у допису ставио и Удружење књижевника Србије. Од госп. Смиљанића нисам добио одговор, али из Удружења књижевника је стигла искрена и отворена реакција (чиме је подржан мој допис) у једној јединој ријечи: „Поштено.“ Не могу нагађати ко би могао бити аутор те ријечи јер није потписано, али претпостављам да је то био неко из Управног одбора или секретар Удружења¹⁴ књижевника Србије.

Есенција

Протекла је година, али награда није додијељена. И ове, 2012.г., почетком децембра је одржано дружење и додјела о наведеном, али позив није стигао.

Ради заштите мог књижевног дигнитета, молим вас да као Удружење књижевника реагирате¹⁵ и да обавјестите јавност о бруталној манипулацији не више уваженог госп. Смиљанића са духовним миром једног човјека, мене, који је цијели свој живот усмјерио обједињавању различитости¹⁶ на просторима Јужне Европе, али и шире, далеко шире¹⁷ унутар властитог књижевног послања¹⁸ током, ево сада већ 33 пуне године од прве написане писане, књижевне ријечи.

¹¹ <http://sabahdazi.weebly.com/priznanje-akademije-ivo-andri263-beograd-srbija.html>

¹² <http://sabahdazi.weebly.com/priznanje-akademije-ivo-andri263-beograd-srbija.html>

¹³ <http://sabahdazi.weebly.com/priznanje-akademije-ivo-andri263-beograd-srbija.html>

Инфо и видео:

¹⁴ <http://sabahdazi.weebly.com/priznanje-akademije-ivo-andri263-beograd-srbija.html>

¹⁵ У СМС поруци која ми је стигла од уваженог госп. Смиљанића 18 мјесеци (дана 14.12.2012.г.) од информације о додјели награде и једногласној одлуци жирија се наводи (а видјеле су је јос најмање двије особе у Београду) да нису сви чланови жирија били за: **О темпора, о морес! Да ли је могуће да оснивач Академије ЛАЖЕ? Или ја требам вјеровати њему данас а не ЊЕМУ прије 18 мјесеци фаце то фаце у његовом дому.**

¹⁶ Професор емеритус, Академик проф.др. Владимир Премец на ФАЦЕ ТВ о Сабахудину Хаџиалићу, 15.11.2012.г.: http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=KF1ZdM2L4o

¹⁷ <http://www.diogenpro.com> и <http://www.maxminus.com>

¹⁸ http://sabahdazi.weebly.com/knjizevnost_literature.html

п.с. Ах, да, желим цитирати и уважене чланове академске заједнице Србије¹⁹ који су ме сврстали међу двојицу живих писаца из БиХ...цитат:

„Босна и Херцеговина је велики расадник најбољег српског језика, из којег су изникли велики писци и песници свих народа и вера. Из те цветне баште српског језика потичу:

Петар Кочић и Бранко Ћопић.

Иво Андрић, Меша Селимовић и Скендер Куленовић.

Рајко Ного и Мак Диздар.

Силвије Страхимир Крањчевић.

Јован Дучић и Алекса Шантић.

Антун Бранко Шимић .

Husein Tahmidžić i Izet Sarajlić

Момо Капор и Зуко Џумхур.

Радослав Братић и Мирослав Тохолъ.

Сабахудин Хаџиалић и Миле Стојић.

Они су људи из разних вера, нација и држава, али су сви писци и велики мајстори српског језика.

Колико год нас деле вере, нације и државе, један језик нас спаја у велику књижевност српског језика.“²⁰ ...крај цитата.

Ја сам на наведено реагирао исте године на Инаугурацији пријема у Удружење књижевника Србије (14.10.2011.г.²¹) ријечима да ми је дата велика част наведеним, али да ја пишем и говорим јужнословенским језиком: босанска, српска и хрватска варијанта што се може видјети и чути на филмском запису: <http://vimeo.com/30657374> .

Понављам да очекујем очитовање Удружења књижевника Србије поводом недодјeljивања награде „Иво Андрић“ за 2011.г. На дан 1.1.2013.г. ће књижевна јавност земаља Југоисточне Европе (али и шире, уз превод на енглески језик) бити обавјештена о свему наведеном, али не желим то урадити док не дам прилику Удружењу књижевника Србије да заштити пуноправног члана, Сабахудина Хаџиалића.

¹⁹ Уредништво Језичке трибине УКС: Миле Медић, уредник; Проф. др Петар Милосављевић; Проф. др Милош Ковачевић и Проф. др Михаило Шћепановић...дана 13.7.2011.г.

²⁰ <http://www.bastabalkana.com/2011/07/pohvala-srpskom-jeziku-proglas-jezicke-tribine-uks/>

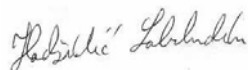
²¹ <http://sabahadzi.weebly.com/inauguracija-prijema-u-uks-beograd-srbija-14102011.html>

Оно што наглашавам да награда више није уопште важна за мене и не тражим је, као што је ни тада нисам тражио већ „добрио“ одлуком не више уваженог госп. Смиљанића, већ само тражим да раскринкате ово (не)дјело (не)човјека.

Наравно, не бих желио да се вама укаже Хегел²² и оно чувено „Тим горе по чињенице!“ већ да заједно заштититимо дигнитет књижевника ових простора.

Срдачан поздрав уз очекивање вашег очитовања

Сабахудић Хаџиалић²³

Грбавичка 32

Сарајево, Босна и Херцеговина

(Радован III...за сада једини, нажалост)

Члан

Друштва писаца БиХ

Удружења књижевника Србије

Друштва хрватских књижевника Херцег-Босне

Удружења књижевника Црне Горе

²² „Када је Хегелу – који је филозофским методом “доказао” да се планети крећу у складу с Кеплеровим законима и дедукцијом дошао до позиције планета, тврдећи да ниједан планет не може бити између Марса и Јупитера, те да стога мора бити седам планета – нетко дошао и рекао да чињенице говоре против њега, њемачки је филозоф наводно одговорио: “Тим горе по чињенице!”.“ Citat: <http://blog.vecernji.hr/srecko-horvat/2009/05/02/o-blazenoj-nezainteresiranosti-hrvatskih-spisatelja/>

²³ Далеко 1999.г. сам током предсједавања Скупштином Савеза Новинара Босне и Херцеговина био оптужен да сам издајник мога народа и окарактерисан међународним шпијуном, али и из тога сам изашао чиста образа: <http://sabahadzi.weebly.com/polemika-1999.html> а итекако сам увјерен да ће то ибит и овом приликом уз наду да имам подршку УКС-а.